

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, BUDAPEST, VI., FELSŐERDŐSOR 5. III.

Széngyűjtők.

(Róm. 12. 20.)

Nem azokra a szegény emberekre gondolok, akik a szénszállító kocsiokról lehullott széndarabokat gyűjtik s ezzel fűtik szegény viskójukat.

Nem is azokra gondolok, akik nélkülözik az isteni igazságot, akik bibliát nem olvasnak, akik Isten Igéjével nem törődnek. Ha ezek egymást marják, falják, bántják, sárba rántják, elgáncsolják, rágal-mazzák, az természetes. Akik Istennel nin-csenek kapcsolatban, azoktól egyebet nem várhatunk.

A római levél 20-ik versének olvasásánál, ahol arról van szó: „ha ellenséged éhes, adj ennie, ha szomjas, adj innia“, azokra gondolok, akik olvassák a bibliát, akik hirdetik a biblia igazát, akik Istennel kapcsolatban, szövetségben állnak s akiktől elvárja a világ, elvárják az Úr gyermekei, elvárja maga az Úr, hogy tényleg „sz en e t-gy ű j t s e n e k“ mindig ott, ahol és amikor erre alkalom adódik.

Azoktól, akik azt hirdetik és azt vallják, hogy ők a „zöldelő fák“ míg a hitetlen világ a „kiszáradt fa“, azoktól elvárnánk, hogy a zöld lomb alatt virágzást és gyümölcsöt is lássunk. Olyan gyümölcsöt, mely a biblia szavaival meghatározva: szelidség, jóság, könyörület, békülékenység, megbo-csátás, türelem, szeretetben való hordozás!

Ehelyett sokszor mit keil látnunk? Sajnos azt, hogy a zöldelő fákon nincs egyéb, csak levél! Csak levél! Gyümölcs nincsen! Talán volt valamikor, de lehullott! vagy ha még van, akkor az már férges; nem élvezhető! Az Úr szemében már értéktelen! Sajnos, azt kell tapasztalunk, hogy a „zöldelő fák“ is tudnak még irigyek, haragosak és haragtartók, itélkezők, itélet-hozók és itéletvégrehajtók lenni, tudnak kárörvendezők lenni, ahol térdre borulva az Úr előtt könyörögni kellene, egy éhező, szomjazó, beteg felebarátért.

Pedig Jézus Krisztus másra tanítja ta-ni-ványait. Ő önmagáról azt mondta külön-böző példázataiban, hogy mint orvos, ki-tartó szeretettel és érdeklődéssel közeledik

a beteghez s mindent elkövet, hogy meg-gyógyuljon, mint jó hűséges pásztor, bán-kodik és szomorkodik, ha egyetlen egy bá-rány is eltévedt a nyájtól s keresésére in-dul, szélvihar, sötétség, veszély dacára is s addig keresi, hívogatja míg meg nem ta-lálja. S ha megtalálta? Olyan állapotban, hogy az már a gyengeségtől, a vérvesz-tességtől már járni sem tud? Akkor nem kiméli önmagát, hanem vállára helyezi es viszi, szeretettel, örömmel viszi haza!

Hol vannak a „zöldelő fák“ között, hol vannak az Úr gyermekei között ezek a Mesterhez hasonló „orvosok“, ezek a „kereső“ és „vinni“ tudó hűséges pász-torok?

Általában az a felfogás, hogy az „el-lenség“, a „gonosz“, a „rossz“ nem érdemli a szánalmat, a segítséget, a „kenyeret“ a „vizet“ hadd menjen tönkre!

Jézus nem így gondolkozott s nem így cselekedett. Ő imádkozott ellenségeiért s az áruló Judásnak is még az utolsó vacsorá-nál a „legjobb“ falatot nyújtotta.

Szenet gyűjtött Judás fejére. A tettek-ben megnyilvánuló szeretettel akarta észre-tériteni, megállítani a lejtőn, vállára venni s haza vinni!

Hol vagytok „sz é n g y ű j t ő“ hívők? Hol vagytok Jézus Krisztus gyógyító és pásztorkodó követői?

W. J.

Jan 4. Az Úr él.

Ha Luther Márton néha szomorú és levert volt, azzal vigasztalta magát, hogy azt mondta, Ő él! Gyakran írta ezeket a sza-vakat maga elé az asztalra, papirosokra, vagy a falra: „Ő él! Ő él!“ Amikor valaki megkérdezte, hogy mit ért ezalatt, így felelt: „Jézus él, ha Ő nem élne. akkor egy óráig sem akarnék élni. De, mert Ő él, mi is élni fogunk, ahogy Ő mondja: „Én élek, ti is élni fogtok.“

El tudod-e te is mondani ezt? Tudod-e te is ezt biztosan? Van-e neked is élő Meg-váltód? Akinek ilyen hite van, az nem lehet sötétségben, az ilyen hit elűzi az árnyéket, mint a kődöt a napfény.

Ünnepségek a szrbobrani árvaházban.

Julius közepe táján kedves meghívók tudatták mindenfelé hogy szrbobraai (Bács-szenttamás) árvaházunk új épületét és ottani kibővített imatermünket augusztus 3-án fogják ünnepi módon megnyitni.

Jugoszláviai methodista árvaházunk 1916-ban létesült. Azáltal egy régen dédelgetett eszme valósult meg, siettetve a háború okozta, mostoha családi viszonyok által. Jellemző, hogy az első adomány egy banovcei gyász- és gondbaborult hadiözvegytől származott. Alapítása óta 34 árva vagy félárva talált benne otthonra és 5 vezetőnő váltotta fel egymást a gyámszülői feladatokban. Közben egész sor volt árvagyermekünk kikerült az élet porondjára, néhányan családot is alapítottak és tudunkkal valamennyi hasznos tagja lett a társadalomnak. Kicsiny intézetünkben előfordult, hogy a 8-10 árvácska befogadására berendezett szobákba 16-an is szorultak. De különösen kényes helyzet alakult ki akkor, ha egyszerre többen megbetegedtek, vagy járványos betegség jelentkezett. Tekintettel a kedvezőtlen gazdasági viszonyokra mégis soká elviseltük a kellemetlenségeket, míg tavalyi évi konferenciánk kezdeményezésére merész lépésre szántuk el magunkat: új helyiségek építésére. Egyes tagok, gyülekezetek és egyletek vetekedtek külföldi barátainkkal, adományok felajánlásában. Ugy tavasszal megindulhatott az építkezés. A legmegkapóbb új helyiség egy tágas „napos“ nappali tartózkodási szoba, amelyet egy gyermekét veszített amerikai prédikátorunk alapítványának köszönhetünk. Ott van még az új épületrészben egy-egy barátságos konyha és kamra, mellette sorakoznak az átalakított régi épületben az új fürdőszoba, előszoba, iroda és a vezetőnő lakosztálya. Az utcai részt, a kaput, az udvart és a bejáratot is csinosították. Azonkívül felszabadult a távolabb álló melléképület is, ahol barátságos nyári konyhát különítettek el, szép tornácot létesítettek és az eddigi nappali tartózkodási szoba imaterem, a régi mosókonyhával bővülve, külön bejáratral, padlózattal és villanyvilágítással ellátva, kellemes módon szabadítja meg szrbobrani fejlődő magyar gyülekezetünket a helyszűke gondjaitól.

Délelőtt félkilenckor, nagy ünnepi gyülekezet sereglett össze a nagy udvaron felállított virág- és zászlódiszben pompázó tágas, alkalmi sátorban. Gyönyörű idő volt. Mondani sem kell, hogy szrbobrani magyar és német testvéreink és barátaink teljes számban megjelentek. Elhoztak még egy évek óta jární nem tudó testvérnőt is. Vidéki

testvéreink is feltűnő nagy számban összesereglettek, felhasználva mindenféle kínáló közlekedési alkalmat. Nemcsak a legtöbb bácskai gyülekezet, de még bánátiak is képviselve voltak, prédikátoraikkal élükön.

Igen kellemesen hatott, hogy vallás és nemzetiségre való tekintet nélkül, milyen jelentős számban vett részt a szrbobrani lakosság, mely kezdettől fogva szeretettel felkarolta árvaházunk ügyét és nagybecsüli annak felekezeti és nemzeti korlátot nem ismerő emberbaráti tevékenységét. Az állami himnusz elhangzása után istentiszteleti módon kezdődött a megnyitási ünnepély. Jakob Gyulá tv., akit egy szerb szónok az árvák atyjának nevezett, meleg szavakkal üdvözölte az ünnepi közönséget. Lichtenberger Vilmos tv. szerb, Mayer Náudor tv. német nyelven ecsetelte az árvaház alapítását, fejlődését, és az új épület létrejöttét, méltatva az abban segédkezők érdemeit. Majd karénekek, beszédek és költemények hangzottak el, utóbbiak közül némelyek az árvagyermek által hatásosan szavalva szerb nyelven. Sebele tv.-en kívül az alulírott is jutott szóhoz, főként a magyar gyülekezetek háláját tolmácsolva, a magyar gyermekek szíves felvételéért és sikeres neveléséért, ami merőben Jézus parancsának megfelelő cselekedet, nemkülömben a szrbobrani magyar gyülekezet befogadásáért, mely szintén árva volt. Egy nyugdíjas tanító, mint a szrbobrani előljáróság képviselője, meleg szavakkal tolmácsolta a helyi hatóság és lakosság, jókívánságait és rokonszenvét, megköszönte a szerb árvagyermek eredményes nevelését, együtt a több nemzeti-szerű gyermekekkel, és átadta a községi előljáróság, a községi főjegyző és a saját hozzájárulását az építkezési költségekhez. Néhány más közéleti férfiú kénytelen volt már előbb távozni, de előbb átadták adományaikat. A Szrbobrani Kereskedők Egyesülete is küldött képviselőt, aki barátságos szavak kíséretében szintén átnyújtotta a magával hozott adományt. Hafner prédikátor átadta a kuczurai és szekiesi gyülekezetek üdvözlését és adományait. Most megindult a közönség áradata az adományok leadására. Drumm Adolf mramoraki prédikátor tv. imádsága és az áldás elhangzása befejezték a felemelő ünnepséget. Az egyszerű közös ebéd előtt fényképfelvételt csináltak. Ha sikerült, alkalmasint a B. H. olvasóinak is bemutatjuk. Mielőtt szétszéledtek a vidéki résztvevők, örömeinkre még arról értesültünk, hogy az építkezési költségek több mint 1/4 része fedezve van és remélni, hogy a kb. 10.000 dinárnyi (1000 P) hiányt is hamarosan sikerül megszerezni, illetve az ebből folyó kamatokat könnyen fizethetjük és a tőkét is, lassankint törleszthetjük. Nyilván

az Ur keze volt vállalkozásunkban és az Ő áldása kíséri azt. Utólagos adományokat hálával nyugtáz árvaházi pénztárnokunk: Jakob Gyula fakereskedő, Szrbobran Jugoszlavia.

Szrbobrani új magyar imatermünkbe visszakerültek az összes, meglevő egykori templompadjaink, szekrényünk és egy szószék, melyek szépen kijavítva és megfestve egyéb új berendezéssel együtt vonzóbbá tették azt. A 90 ülőhely és az állóhely kevésnek bizonyultak, a d. u. 4 órakereszközölt megnyitó ünnepélyen. Talán ugyanennyien helyezkedtek el az árnyas udvaron, mint magában az imateremben. Sebele és Mayr egyházi felügyelőknél kívül jelen volt Drumm A. prédikátor is. Még a felavatási ünnepség kezdete előtt egy keresztlőnk volt az új termünkben. Bármilyen nagy is új imatermünk feletti örömünk, mégsem tartjuk azt fontosabbnak, mint az Ur további segítségét és áldását, amelyeket régi szük imatermünkben oly gazdagon tapasztalhattunk. Azért Neki szenteljük új imatermünket is. Önmagunkat is újból. Csak úgy kívánunk előre menni, ha előttünk megy az Ő orcája, ha azontul is velünk lesz, mint eddig volt!

Drumm Nándor.

„Vedd és olvasd!”

Ezelőtt 1500 évvel, aug. 28-án halt meg a nagy egyházatya: Ágoston. Ifjú korában különböző bölcseleti irányok híve és ifjú bűnök rabja volt. Anyja Monika, hívő, imádkozó lélek volt, ki naponta könyvek közt fohászolt Istenhez, hogy tévelygő, tékozló fiát térítse meg, állítsa meg a lejtőn. Ágoston csalódva a sok bölcseleti irányban, a kereszténység felé közeledett elméletben, de a gyakorlatban még érzékeinek foglya s szenvedélyeinek rabja volt. Egyszer egy jóbarátja meglátogatta s mondta neki, hogy végre is nem elég a kereszténységet csak vallani, azt gyakorolni is kell, a mindennapi élet bizonyítja keresztény voltunkat. Ettől fogva nem volt nyugta. Kiment kertjébe és sétatja közben gondolkodott a hallottakon. A mellette lévő kertben egy gyermek játszott s folyton azt ismételte: „Vedd és olvasd! Vedd és olvasd!” Ágoston ezt úgy veszi, mintha belső vajadására Isten válaszolt volna e szavakban. Besiet a házba, felkapja a bibliáját s rányit a római levél 13. részének 13. versére, ahol ezt olvasta: „Mint napfényen, éljünk tisztességben, ne dőbzódjunk, és részegeskedjünk, ne bujálkodjunk!” Találva érezte magát. Bünbánatot tett, Istentől új szívet s új lelket kért. Megtért és a keresztényen egyházban sokaknak áldására lett. Édsanyja imái ime meghalgattak.

Imateremavatás Borjádön.

Szép ünnepségben volt része borjádi kis gyülekezetünknek augusztus hó 10-én. Az Ur engedelmével épült új imaterem került felavatásra. A felavatáson jelen voltak: Funk Márton missziói superintendens és dr. Szalós Artur kaposvári prédikátor. Ugy az ígehirdetésben, mint zenekari számokban és szavaltatokban gazdag volt e nap. A háromszori istentiszteletre nagyszámu közönség gyűlt egybe. A istentisztelet keretében Funk M. tv. Haszics János prédikátor tesvérünk kislát ajánlotta fel az Urnak, megkeresztelvén azt az Ur nevében. Az esti istentisztelet pedig evangelizálással lett egybekapcsolva.

A lelkek új bátorságot nyertek a kitartó küzdelemre, látván, hogy akié arany és ezüst megmutatja az Ő segítségét azoknak, akik benne biznak. Adja az Ur, hogy az új imaterem sok lélek számára lehessen Pniellé.

Büntetés szeretetből.

Egy iskola második emeleti tantermében a tanító megtiltotta gyermekeinek, hogy az ablakoknál kihajoljanak, avagy pedig az ablakdeszkára álljanak. Aki ezt a tilalmat megszegi, verést kap. Amikor egy reggel a tanító bemegy a tanterembe, látja, hogy Karcsi ott áll az ablakdeszkán s kifelé hajlik. A tanító odamegy s lehuzza Karcsit, aki nagyon megijedt, mert tudta, hogy a tanító ur most jól kiporolja a nadrágját. A tanító azt mondta: „Lám Karcsi, megszegted a tilalmat, hát megkapod az ígért verést is, hogy el ne feledd máskor, mily nagy életveszélyben voltál.” Alighogy Karcsi megkapta a porcióját, megszólalt valaki az iskolaterem végén: „Tanító ur kérem a Marci is ott állt az előbb az ablakdeszkán.” „Akkor hát Marci is megkapja ami érte jár.” „Az ő nadrágjára is rásuhintott párat. Amikor ott zokogott Karcsi is meg Marci is az iskola padján azt mondta a tanító: „Ti ketten most csak arra gondoltok, hogy kezemmel megvertelek s megbüntettelek, de azt elfelejtitek, hogy ugyanazzal a kezemmel amellyel megvertelek, Karcsit lehuztam az ablakról, hogy ki ne zuhanjon, tehát megmentettem életét! Egy és ugyanaz a kéz volt tehát amely életet mentett és verést osztogatott. Tudjátok jól, hogy szeretlek titeket és csak azért büntelek, hogy megóvjalak a veszélytől!”

Isten keze is csak azért sújt sokszor, hogy megóvjon bizonyos veszélytől. Az ő atyai kezéből mindenkor csak jó jöhet.

Igazán gazdag.

Jézus Luk. 12. 52-ben azt mondja, hogy ötven lesznek egy házban, akik egymás ellen lesznek, három kettő ellen és kettő három ellen. Ilyen volt a helyzet Kelemenéknél is. A család feje s két felnőtt fia a Krisztus ellenségei közé tartozott, akik még csak egy keresztyén ének eléneklését sem tűrték a házban. A családanya, 18 éves nagybeteg lányával határozottan Krisztus mellett foglalt állást. Krisztust szerették, Krisztust követték, bármennyire is nem tetszett ez a hitetlen családtagoknak. Ez a nő egy barát-nőjéhez intézett levelében, többek közt ezeket is írta: Igaz szegény asszony vagyok akinek súlyos keresztet kell cipelnem, de mégis végtelen g a z d a g vagyok. Miért? Mert megfeszített Megváltómnak tulajdona vagyok. Oly nagy a gazdagságom, hogy ezt nem tudná pótolni a világ. Az Üdvözítő éjjel-nappal velem van, segítségét folyton érzem, tapasztalom. Leányom már 18 év óta epileptikus rohamokban szenved, munkaképtelen. Hogy mit jelentett ez számomra, mennyi dolgot, türelmet, csendeséget, azt nem tudom kifejezni, nem is akarok most erről beszélni. Inkább arról a boldogságról írok, hogy amelyben nekem és lányomnak részünk van, mióta megismertük azt, hogy éppen ez a nehéz szenvedés, ez a hosszú betegség volt eszköz Isten kezében arra, hogy leányom megtalálta a Messiást s viszont én is megerősödtem a hitben, türelemben, reményben. Boldog vagyok beteg gyermekemmel s nem cserélném el olyan egészséges gyermekkel melynek nincsen Krisztusban vetett hite.

Eddig a levél. Te hogyan fogadod a csapásokat, szenvedéseket?

Uj címünk: Otthon-Misszió Pesterzsébet

Pázmány-uca, Szabó-villa.

Kedves Testvéreink!

Hálásan köszönjük azt a segítséget, melyben otthonunkat az elmúlt hónapban részesítették. Otthonunk augusztusban állandóan zsúfolva volt, úgy hogy jelenleg 14 lakója van s 20 munkanélkülinek adunk étkezést.

Szeptember 1-én költözünk át új otthonunkba, hol 50 embernek adunk lakást. Ezzel kapcsolatban óriási kiadásaink lesznek. 40 ágyat kell vennünk, hozzá ágyneműt, szekrényeket, székeket, konyhaberendezést, edényeket, szükséges beszerezni. Uj otthonunkat renoválni kell, baromfi és

sertésólat, lóistállót kell építenünk. Lovat, kocsit kell vennünk.

Asztalos, lakatos, szabó, cipész, bádogos és könyvkötő műhelyeket kell felállítanunk s ezekbe szerszámok és gépek szükségesek.

Ezenkívül szeptember 1-én új otthonunkért, mely 24 helyiségből áll, bért kell fizetnünk. Anyagi eszközeink úgy kifogytak, hogy egy heti étkezésünk sincs egyáltalán biztosítva.

Mikor ily rendkívüli szükségek előtt állunk, amilyenekben még sohasem voltunk, ugyanakkor több oldalról szólítanak fel bennünket arra, hogy ne csak munkanélkülieket, öngyilkosjelölteket, hanem a fogházból szabaduló rabok közül azokat is fogadjuk be, akik a javulás útjára tértek.

Az a kérésünk kedves testvéreinkhez, hogy szükségünk láttára sziveskedjenek munkánkat fokozott mértékben támogatni, hogy feladatunkat teljesíthessük s a hozzánk fordulókat befogadhassuk.

Uj otthonunkat egy kis ünnepség keretében szeretnénk átadni a használatnak s erről idejében küldünk értesítést.

Nyilvános elszámolásunkat szeptember hóban megejtjük.

Testvéreink hűséges imádságait és bőséges adományait azonnal kérjük és vagyunk

testvéri üdvözlettel
OTTHON-MISSZIÓ
vezetősége.

Hálál A szenvedés türelemre tanít

Francke Ágostról, a hallei árvaházak alapítójáról van szó. Mikor az Úrnak ezen buzgó, szorgalmas szolgálója 62 éves volt, súlyos beteg lett s 64 éves korában meghalt. (1725.)

Utolsó életévének május havában utójára járult a templomban az Úr asztalához. Mikor érezte, hogy vége közeledik, még egyszer kitolatta magát az árvaház kertjébe s ott csendesen, hosszan imádkozott. Hálát adott az Úrnak, hogy őt arra méltatta, hogy sok, sok árvát felkarolhatott s megadta neki mindig azt amire szükségük volt. Testi fájdalmai mindig nagyobbak lettek, de csendes megadással tűrte s várta, hogy az Úr haza viszi.

Mikor kedves felesége az utolsó órában azt kérdezte tőle: „Az Üdvözítő mellett lesz-e?” Azt felelte határozottan: „Ebben semmi kétségem”.

A nehéz és hosszú szenvedés nem volt Francke kárára, ellenkezőleg, türelemre nevelte.

Szenvedésedet hogyan hordozod el? Zugolódással, avagy pedig csendes megadással s bizakodó reménységgel?

A termékeny fa.

Az török nép regéiben és elbeszéléseiben sok igazságos tanulság van. A következő is ezek egyike: Egyszer a bagdadi Kalifa egy hatalmas sereg élén bevonult egy városba. Látott egy embert, aki pálma fát ültetett. A kalifa, eképp szólítja meg. „Te öreg miért ülteted ezt a pálmát, hisz ez csak 40 év múlva hoz gyümölcsöt. „Te ad-digra már rég halott leszel“. Az öreg felel:

„Jóságos Uram, elődöm is ültetett pálmát és annak gyümölcsét most én élvezem. Én most azért ültetek, hogy az utódom is élvezhesse a fa gyümölcsét.“ Ez a felelet a Kalifa tetszését rendkívül megnyerte és azonnal 1000 arannyal jutalmazta meg. Az öreg hálát adva Istennek elfogadta. A kalifa megkérdezte őt: „Miért köszönöd ezt Istennek?“ A kérdezett azonnal felelt. „Oh Uram, hogyan köszöném meg, mikor egy másik pálmafa csak 40 év múlva hoz gyümölcsöt és az enyém ime első nap mehozta gyümölcsét. Ezért mondok köszönetet Istennek.“ A kalifa megparancsolta, hogy még 1000 aranyat adjanak ezért a feleletért. Az öreg ismét hálát adott Istennek, a kalifa pedig újból kérdezte. „Miért mond-tál köszönetet most ismét Istennek.“ Az ember felel: „Egy pálmafa évenként csak egyszer ad termést, az enyém azonban egy napon kétszer hozott gyümölcsöt, miért ne hálálnám meg tehát az Istennek.“

A kalifa a bölcs embert bölcsességéért nagyon megszerette s udvarába vette gyermekei nevelőjéül.

A hatalom és szeretet győzelme.

Egy diakonissza nagybetegen tért haza Nizzából. A komité egyik tagja várta a pályaudvaron, két emberrel és hordággal, hogy Őt a pályaudvarról a kórházba vigyék. A pályaudvar zsúfolva volt emberekkel, rengeteg utassal és sok katonával. Hogy jut át a beteggel ezen a tömegben, a jó embernek ez talány volt. Észrevette ezt egy katona és harsány hangon kiáltott az embertömegnek: „Bajtársak figyeltem, itt hoznak egy beteg diakonisszát. Adjunk neki utat és tisztelegjünk.“ A szóra mintegy varázsigére, utat engedett a tömeg és kétoldalt a katonák áhitatos csendben tisztelegtek.

A beteg barátja csodálkozott és szíve mélyén örült, hogy a „béke tehetetlen gyermeke, a könyörületesség gyöngye s olgálója ilyen hódolatot vivott ki a háboru fiaiból.

Hogy történhetett ez? A szelidség, szeretet legyőz minden földi hatalmat.

HIREK.

Prédikátorok őszi konferenciája Budapesten Felsőerdősor 5.

Már most adunk hírt erről az érdekesnek ígérkező konferenciáról, melyre eljön és több napon át szolgál theologiai előadásokkal a frankfurti szeminárium tanára: Lic. Dr. Spörri.

A konferencia nov. 3-án este 7 órakor kezdődik.

A részletes program az. Főtéma: Isten szolgálatában.

Kedd nov. 4. d. e. 1/2 10.

Spörri: A személyes átélés és szolgálat másoknak.

D. u. 1/2 4. Hecker A. györkönyi prédikátor: A modern piükkösi mozgalom.

Este 7. Spörri: A biblia és az élet.

Szerda nov. 5. d. e. 1/2 10.

Spörri: Ami munkánk és Isten működése.

D. u. 1/2 4. Funk M.: Egyházi ügyek megbeszélése.

Este 7. Spörri: Ami gyengeségünk és Isten ereje.

Csütörtök nov. 6 d. e.:

A kandidátusok vizsgáznak.

Este 7. A budapesti, kispesti, angyalföldi gyülekezetek ifjúsága részére Spörri tanár egy előadást tart ily címmel: „Jézus és a mai kor fiatal embere.“

Kérjük az Ur gazdag áldását ezekre az összejövetelekre, melyeken erőt akarunk gyűjteni az előttünk álló téli munkára.

Hítmélyítő konferenciánk Budapestben a Szent István-napi ünnepekkel kapcsolatban az idén is vonzott Nyiregyházáról, Miskolcra és Dombóvárról érdeklődő testvéreket. Az Igével szolgáltak: Funk M., Márkus J., Hecker H. és Wallraabenstein J. prédikátorok. Konferenciánkat budakeszi üdülőtelepünkön fejeztük be, a ahol testvéreink tetszéssel szemlélték meg az epileptikusok és gyengeelműiek számára megnyitott intézetet is, melyben jelenleg Haszits Julia diakonissza feügyelete alatt 7 leányt gondozunk.

A srbobrani (bácsszenttamási) árvaház új épületét aug. 3-án ünnepélyes istentisztelet keretén belül adták át hivatásának. Erre az ünnepre az árvaházi bizottság meghívta az egyes gyülekezeteket s az új épületre kér önkéntes adományokat. A részletes beszámoló lapunk más helyén olvasható.

Meg akarják változtatni a Szentírás fordításának szövegét. A Vatikán nemzetközi bibliarevizíós bizottsága meg akarja változtatni a szentírás szövegének ezt a részét: „Mert én az Örökkévaló féltékeny Isten vagyok, aki megbosszulom az atyák vétkeit, fiaikon, harmad- és negyediziglen.“ A revíziós bizottság véleménye szerint ez a fordítás téves. Az eredeti szöveg helyes fordítása így hangzanék: „Mert én, az örökkévaló, szerető és kegyelmes Isten vagyok és az atyák eltévelyedését enyhítő körülménynek veszem a fiak vétkeiért harmad- és negyediziglen.“ A bizottság javasolja, hogy a Szentírás hivatalos szövegét így változtassák meg.

Nem első ízben próbálgatják a Szentírást megváltoztatni, helyesbiteni, belőle elvonni vagy hozzátenni, muzeumba juttatni, elégetni, vagy mint most legutóbb a szovjet begyűjteni s belőle papirgyári anyagot csinálni! A papirosa is, a szövege is, a kötése is, végeredményben emberi, tehát megsemmisíthető, megváltoztatható, elégethető. De a tartalmát, a lényegét, az erejét, az igazságát, az isteni voltát, örök rendeltetését nem lehet megváltoztatni.

Egy komisz, iszákos, nembajos apáért, nagyapáért, saját megszenved a gyermek, vagy az unoka. Sokszor igen nehéz és életfogytiglani ez a szenvedés. Hogy Isten mindamellettt igazságos, irgalmas és bűnmegbocsátó, mégis igaz marad! Egyszer világosabban s tökéletesebben fogunk látni, mint most. Látásunk most homályos.

Ujpesten Attila-utca 110. alatt az angyalföldi gyülekezet prédikátora: Liebstökl J. és tagjai egy megfelelő termet béreltek ki s egy héten át minden este zsolt teremben hirdették az érdeklődőknek az evangéliumot. Az érdeklődők közül többen leadták címüket, kérvén a prédikátort, hogy látogassa őket. Erre a kicsiny kezdetre is kérjük az Úr gazdag áldását.

Haláleset. Faubl Éva testvérnőt aug. 5-én elszólította az Ur az élők sorából. Borjádi gyülekezetünknek rendes tagja volt. Az Urat hűségesen követte. Hitben kitartott a halál küzdelemben is. Tartós és súlyos betegsége által Megáltója előkészítette őt az örökkévalóságra. Most együtt örvend az üdvözültekkel. Az Ur legyen a hátramardottak vigasztalója. A sírnál alulirott hirdette az ígét, a gyülekezet énekkara pedig gyászzénekeket énekelt s így adták kifejezést részvétüknek.
H J.

Államsegély — kultursegély. A kultusz-kormány 118 P és 10 fillért utalt ki 18 református középiskola részére. Ezzel szemben a legfőbb állami számvevőszék jelentése szerint ugyanez a kultusz-kormány hetvenöt-

ezer pengőt fordított mise ruhákra és 1467 P és 79 fillért utalt ki az Országos Katholikus Növendő Egyesület felsegélyezésére.

Haláleset örömhír miatt. Oroszán Sisa Ignác levelet kapott Amerikából, hogy 50 ezer dollárt örökölt. A levelet Sisa felesége bontotta fel és olvasta el. Az örömhír az aszszonynak életébe került, mert levélolvasás közben összee ett és meghalt.

A világ népeiről.

Ma az egész földön él 1817 millió ember. Ezek vallását nézve, ilyen kép bontakozik ki: római katolikus: 300 millió, görög katolikus: 125 millió, evangélikus: 181 millió, zsidó: 15 millió, mohamedánus: 227 millió s ezeken kívül teljes pogány életet él: 936 millió,

A biblia lefordítottat már 830 nyelvre. Legjobban terjed most a biblia Chinában és Indiában. Egyedül China 1927-ben 1 millió példányt adott el.

Igen sok az az ember a nagy missziói munka, röpiratok, misszionáriusok, missziói társulatok dacára sem hallott Krisztusról, Istenről. Sok a tennivaló! Az aratni való sok, de az való kevés!

Édes kis gyermekem, másoknál ne csupán különbnek látszani, hanem különbnek lenni is iparkodj.

Sundar Singh mondta:

Egy nap a Hymalaja hegység mellett egy folyó partnál üldögéltem s kivettem a vízből egy szép kavicsot. Ketté törtem. A belseje egész száraz volt. Ez a kavics ki tudja mennyi ideje fekszik a vízben. de a víz nem tudott belehatolni. Így vannak az európaiak a keresztyénséggel, már évszázadok óta keresztyén levegőben élnek, élvezik a keresztyénségnek áldásait, de a keresztyénség még nem hatolt beléjük. Az ok? A szívek keménysége.

Szived milyen? Kemény mint a kő?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. I. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért felelős: Wallrabenstein Jakab.

Aurora-nyomda, VI., Székely Bertalan-u. 2c. Telefon: Aut. 102-58